

BCC- 6658

16-05-2017

ДО:
ВЪРХОВЕН
АДМИНИСТРАТИВЕН
СЪД
ЧРЕЗ:
СЪДИЙСКА КОЛЕГИЯ
НА
ВИСШ СЪДЕБЕН
СЪВЕТ

ЖАЛБА

От

Петър Иванов Гунчев ЕГН
в САС, адрес за призоваване
постоянен адрес

....., съдия в СГС. командирован

срещу

Решение по Протокол № 19 от заседание на Съдийската колегия на ВСС, проведено на 09.05.2017г., публикувано на 12.05.2017г., т.9.8. с което е **оставена без уважение** молбата на Петър Иванов Гунчев – съдия в Софийска градски съд, за назначаване на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ в Апелативен съд гр. София – Наказателна колегия, по аргумент, че не отговаря на изискването на чл.191, ал.1, изр. 1-во, пр. 2-ро от ЗСВ

УВАЖАЕМИ СЪДИИ,

Считам, че посоченото Решение на Съдийската колегия към ВСС по Протокол № 19 от заседание, проведено на 09.05.2017г., т. 9 е индивидуален административен акт, които нарушава правата ми и съм заинтересован от неговото обжалване. Депозирам настоящата жалба в предвидения от чл. 187 ЗСВ срок, съобразно разпоредбата на чл. 193, ал. 7 от ЗСВ.

Считам, че посоченото Решение, с което е оставена без уважение молбата ми за назначаване на основание чл. 193, ал. 6 от

ЗСВ в Апелативен съд гр. София – наказателна колегия, тъй като не отговарям на изискването на чл. 191, ал. 1, изр. 1-во, пр. 2-ро от ЗСВ, е незаконосъобразно и постановено при превратно и неправилно приложение на материалния закон. Поради това същото следва да бъде отменено, като преписката бъде върната на ВСС с указания за гласуването и повишаването ми като съдия в Софийски апелативен съд, Наказателна колегия. Съображенията ми в тази насока са следните:

Участвах в обявения с решение по протокол № 41/16.07.2015 година на ВСС конкурс за преместване и повишаване в длъжност „съдия в АС” и бях класиран на шесто място по първо желание - за АС София – НК, с обща оценка за притежаваните от мен професионални качества 5,90.

След приключването на този конкурс, с решение по протокол № 13/19.07.2016 година на Съдийската колегия, т. 30, бе финализиран и обявеният по протокол № 8/11.02.2016 година на ВСС конкурс за повишаване в длъжност „съдия във ВКС”, Наказателна колегия, като петте вакантни места за посочената длъжност бяха заети от съдии в Наказателното отделение на Софийския апелативен съд.

Подадох молба за назначаване като съдия в АС – София на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ. С Решение по Протокол № 19 от 09.05.2017г., т.9.8 на Съдийската колегия на ВСС. молбата ми оставена без уважение с аргумента, че не отговарям на изискването на чл.191, ал.1, изр. 1-во, пр. 2-ро от ЗСВ. По време на същото заседание на СК на ВСС разглеждането на молбите на други съдии, участвали в същия конкурс и класирани след мен. а именно: на **Татяна Валентинова Грозданова – Чакърлова** – съдия в Окръжен съд гр. София. **Калинка Стефанова Георгиева** – съдия в Окръжен съд гр. София и **Вера Станиславова Чочкова** – съдия в Софийски градски съд, бяха отложени до произнасяне на Пленума на Висшия съдебен съвет по въпроса за статута на длъжностите, освободени по реда на чл. 28, чл. 50 и чл. 195, ал. 3 от ЗСВ. Считам, че в конкретния случай, доколкото и аз отговарям на изискванията на чл.191, ал.1, изр. 1-во, пр. 2-ро от ЗСВ, СК на ВСС следваше да бъде повишен на желаната от мен длъжност или да бъде отложено разглеждането и на моята молба до изясняване на въпроса за статута на длъжностите, освободени по реда на чл. 28, чл.50 и чл. 195, ал. 3 от ЗСВ, а не да я оставя без уважение. Посочените по-горе съдии са класирани след мен и поради това и при наличие на свободни длъжности, освободени по ред на чл. 28, чл.50 и чл. 195, ал. 3 от ЗСВ следва да бъде гласуван първо аз и съответно да бъде назначен и едва след това следва да се преценяват молбите на останалите класирани след мен съдии.

Считам на първо място, че с оглед освободените чрез избор на съдии от САС във ВКС 5 бройки за наказателни съдии, следва по реда на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ да бъдат назначени 5 души от проведения конкурс, като няма основание да се преценява, че тези бройки са по-малко по административен път. Очевидно, че след като от НК на САС във ВКС са повишени 5 - ма съдии, са налице 5 свободни бройки в НК на САС, като по отношение на тези бройки

приложението на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ е императивно. Следователно, няма правно основание по отношение на тези бройки да се подхожда по друг начин и същите да бъдат „запазвани“ за други лица, което се явява едно бъдещо несигурно събитие към настоящия момент. Ето защо считам, че с оглед освобождаването на 5 места в НК на САС с финализирането на конкурса за местата в НК на ВКС, свободните места са най-малко 5, като за всички следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ.

Считам също така, че отговарям на изискванията за заемане на длъжността по следните съображения: На свое заседание по протокол № 05/09.02.2017 г., такава Наредба бе приета, като същата е обнародвана в Държавен вестник, бр. 17/21.02.2017 г. – НАРЕДБА № 1 от 9 февруари 2017г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт. Четейки както текстовете на Наредбата, така и на ЗСВ, считам, че отговарям на всички изисквания за удовлетворяване на молбата ми, поради което постановеният отказ се явява неправилен и незаконосъобразен. Налице са всички предпоставки на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ – длъжностите в Софийски Апелативен Съд са освободени в предвидения в закона 9 – месечен срок, като в същото време оценката ми е над тези, предвидена като минимална в разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, а именно – 5.90.

На първо място, следва да се посочи, че по атакуваното решение не са изложени никакви съображения на кои изисквания от закона не отговарям, поради което същото се явява постановено при липса на мотиви и подлежи на отмяна на това процесуално основание. На следващо място, разгледано по същество, неправилен се явява изводът на административния орган – ВСС, че не отговарям на изискванията за заемане на длъжността, както е обективизирано в атакуваното от мен решение по т. 9.8 от Протокола, поради което Моля същото да бъде отменено и да бъде назначен като съдия в САС на основание чл. 193, ал. 6 от ЗСВ. Моля също така да приемете, че разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от Наредбата, следва да се тълкува в смисъла, че кандидатът е следвало да отговаря на изискванията на чл. 191 от ЗСВ, такива, каквито същите са били, считано към обявяване на конкурса, а не на изискванията на посочената разпоредба към настоящия момент. Аргументите ми в тази насока следват на първо място от изричната разпоредба на закона /чл. 193, ал. 6 от ЗСВ/, в която се казва изрично, че Колегията назначава следващия по ред **класиран кандидат**. Очевидна е волята на законодателя, че конкурсната процедура, що се касае до класирането на кандидатите, е приключила, като същото е публикувано на интернет страницата на ВСС на 26.02.2016г. Следователно, при дължимото произнасяне към настоящия момент по реда на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, Съдийската колегия няма правомощието на практика да извършва ново класиране и да преценява възникнали впоследствие законови предпоставки, а следва да гласува кандидатите съобразно направеното вече класиране според критериите, действали към обявяването на конкурса. Поради това считам, че към настоящия момент и при обявения към 2015г. конкурс, не може да бъде преценявана разпоредбата на чл. 191 от ЗСВ в нейната настояща

редакция, а единствената възможна и приложима редакция е тази, действаща към момента на обявяване на конкурса. Следователно, въведеното впоследствие изискване за „уседналост“ по смисъла на чл. 191 от ЗСВ, а именно - кандидатът да е имал 3 години на заеманата длъжност, не може да бъде приложено по отношение на този конкурс, тъй като законодателят е въвел задължение към съответната колегия да уважи и да се съобрази с класирането такова, каквото то вече е било извършено и обявено, говорейки, както бе казано по-горе, за „следващия по ред кандидат в конкурса“, което означава по вече извършеното класиране. Не случайно в тази насока законодателят е предвидил, в разпоредбата на чл. 193, ал. 4 и 5 от ЗСВ, административният орган да следи единствено за наличието на предпоставките по чл. 162 и 164 от ЗСВ, както и за изискванията по отношение на моралните и нравствени качества на кандидатите, но не и за допълнително въведените такива по чл. 191 от ЗСВ.

Извън конкретните доводи в тази насока, следващи се от изричния текст на разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, следва принципно да се посочи, че от гледна точка на принципите на правото, въвеждането със задна дата на материално правни предпоставки е допустимо единствено при наличието на изрична правна норма, каквато в случая не е налице. Безспорно е, че по отношение на всяко едно административно правоотношение е приложима правната уредба, действала към неговото започване, което в разглеждания случай е датата на обявяване на конкурса в ДВ, а именно – 24.07.2015г. Този принцип е валиден за всички норми с материално правен характер, каквато е нормата на чл. 191 от ЗСВ, уреждаща условията, при които един магистрат може да участва в конкурс и да заеме длъжността, за която е кандидатствал. Това е основен принцип, засягащ правната стабилност, доколкото във всеки един момент участниците в едно правоотношение следва да знаят каква е приложимата материално правна уредба, като същата е еднаква по отношение на всички участници в това правоотношение, съобразно разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от АПК. Приложението на разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ следва от нейния процесуален характер, поради което същата, като приемаща се априори за по-съвършена, следва да намери приложение и по отношение на заварените случаи. Това също е основен правен постулат. Не е такава разпоредбата на чл. 191 от ЗСВ, тъй като същата е от материално правен характер, уреждайки условията, на които следва да отговаря магистратът, за да може да бъде повишен на по-висока длъжност. Безспорно е в правната теория, че на материално правни разпоредби не може да се придава действие със задна дата, което означава, че няма как настоящата редакция на разпоредбата на чл. 191 от ЗСВ / в сила от м. Август 2016г./ да бъде приложена към конкурс, който е протекъл и класирането по него е извършено и публикувано към м. февруари 2016г. Това на практика означава, че е налице неравностойно и неправно третиране по отношение на участници в един и същ конкурс, тъй като се прилагат две различни материално правни уредби. Това е така, тъй като, ако бях класиран на едно от първите две места, за които първоначално бе обявен конкурсът, към настоящия момент аз щях да бъда назначен на исканата от мен длъжност, тъй като съм отговарял на изискванията, въведени към момента на обявяване на

конкурса и действали през целия ход на протичането му, включително и при гласуването на участниците, класирани на първите две места. Тъй като разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ има процесуален характер и касае приключването на един вече проведен конкурс, не би следвало при приложението ѝ и произнасянето на Колегията, да бъдат прилагани критерии, които са различни от тези, действали в периода на неговото цялостно провеждане. Това е в противоречие с принципа на равноправното третиране на всички участници в едно производство и с този на правната стабилност, изискващ материално правна рамка, при която се провежда едно правоотношение да бъде ясна и еднаква във всеки един момент от протичането му. По този начин аз на практика бих бил третиран различно и дискриминационно от другите участници в същия конкурс, които са класирани и впоследствие гласувани на същата длъжност при преценката на различни и по-малко обременяващи ги материално правни предпоставки, като за мен се въвеждат на практика допълнителни изисквания, които не са били налични нито към датата на конкурса, нито при преценката на другите кандидати, класирани на първите две места. Очевидно е че по този начин би било налице неравностойно и дискриминационно отношение към различни участници в едно и също правоотношение, което е недопустимо.

Тази хипотеза не следва да бъде сравнявана със случаите, при които в рамките на производството настъпва изменение и настъпване на нови обстоятелства от фактически характер, които следва да бъдат съобразени от административния орган до неговото произнасяне, тъй като става въпрос не за фактически изменения, а за такива от материално правен характер, които няма как да бъдат приложени към вече протекло административно производство.

С оглед изложеното дотук считам, че при произнасянето си по реда на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, Колегията следва да преценява съдържанието на разпоредбата на чл. 191 от ЗСВ към датата на обявяване на конкурса, а не към настоящия момент и в този смисъл следва да бъде преценката по чл. 43, ал. 5 от Наредбата. Респективно, като класиран кандидат по обявеното класиране от протеклия конкурс, който попада в обхвата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, следва да бъде гласуван на длъжността, за която съм кандидатствал, а именно – съдия в АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ. В този смисъл считам, че вместо да остави молбата ми по чл. 193, ал. 6 от ЗСВ без уважение, СК на ВСС следваше да постанови решение, с което да ме **ПОВИШИ** на исканата от мен длъжност съдия в АПЕЛАТИВЕН СЪД – СОФИЯ, Наказателна колегия. Алтернативно, в случай че следва да бъде извършена преценка относно действителния брой свободни бройки в САС, СК на ВСС следваше да **ОТЛОЖИ** произнасянето по молбата ми, както стори това с молбите на другите участници в конкурса и класирани след мен, а именно на съдиите **Татяна Валентинова Грозданова – Чакърлова** – съдия в Окръжен съд гр.София, **Калинка Стефанова Георгиева** – съдия в Окръжен съд гр.София и **Вера Станиславова Чочкова** – съдия в Софийски градски съд и ако се установи, че са налични свободни места /освободени в сроковете, предвидени в закона по реда на процедурата, за която съм подал молба/, то

тогава да гласува мен и да ме повиши като съдия в АС- гр.София, а не тях, тъй като отговарям на изискванията на чл. 191, ал.1, изр.1-во, предл.2-ро от ЗСВ и съм класиран преди горепосочените съдии в конкурса.

С оглед на изложеното, моля да отмените решение от 09.05.2017 г. по протокол №19, т.9.8 на СК на ВСС и да върнете делото като преписка отново на СК на ВСС за произнасяне по същество в горения смисъл.

Особено искане :

Моля, Висшият съдебен съвет да окомплектова преписката по обжалваното решение, след което да я изпрати заедно с жалбата на ВАС.

Към настоящата молба прилагам:

- 1/Препис от жалбата за ответника- ВСС
- 2/Бележка за платена държавна такса по жалбата

Моля, в случай че приемете, че по производството са налице заинтересовани страни, да ми дадете възможност да приложа съответния брой преписи.

Гр. София, 16.05.2017г.

С уважение :

/Петър Гунчев/